

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14147

гр. София, 14.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
закрито заседание на 14.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

като разгледа дело номер **7476** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на § 40 от ПЗР ЗИД АПК във връзка с чл. 144 АПК във
връзка с чл. 248 ГПК.

1. Образувано е по молба на „Атлантик Форум“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за изменение на решение №
904/08.01.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град в
частта относно разноските.

Посочва, че съгласно чл. 36, ал. 1 от Закона за адвокатурата адвокатът има право на
възнаграждение за своя труд, като в договор за правна защита и съдействие било уговорено
възнаграждение в размер на 6500 лева, платено в брой. Договорът имал характер на разписка. Не
били присъдени и разноски за платената държавна такса.

Отговор по чл. 248, ал. 2 ГПК не е депозиран.

2. Образувано е по молба на директора на дирекция „ОДОП“ С. за изменение на решение №
904/08.01.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град в
частта относно разноските.

Посочва, че неправилно бил приложен чл. 161, ал. 1 ДОПК, не била съобразена действителната
правна и фактическа сложност на делото, решение по дело С-438/22 на СЕС, идентичността на
осъществяваните процесуални функции, поради което моли за присъждане на разноски в размер
на чл. 8, ал. 1 и чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По чл. 248, ал. 2 ГПК е изразено становище за неоснователност на искането.

Въз основа на твърденията на искателите и установеното по делото съдът формира следните
фактически и правни изводи:

Подадените искания по чл. 248 ГПК следва да бъдат разгледани от настоящата съдебна
инстанция.

Изрично е посочено в § 40 от ПЗР ЗИД АПК /ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г./, че
„неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на
този закон се довършват по досегашния ред.“

С оглед датата на образуване на съдебното производство – 17.07.2025 г., на която дата е

депозирана жалбата на „Атлантик Форум“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по повод на която е образувано адм. д. № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, следва да се приеме че същото е „неприключило“ по смисъла на § 40 от ПЗР ЗИД АПК и следва да бъде довършено „по досегашния ред“, а правилото на чл. 176а, ал. 4 от АПК /нов - ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г./ е неприложимо.

В този смисъл определения по адм. дело № 610/2026 г., VIII отд. на ВАС, по адм. дело № 411/2026 г., 5 чл. с-в на ВАС.

Искането на „Атлантик Форум“ ЕООД е допустимо.

Следва да бъде отбелязано, че искането на директора на дирекция „ОДОП“ С. за изменение на решението в частта за разноските е подадено в срок само по отношение на частта му, с която е отхвърлена жалбата на дружеството, поради което и в тази част е допустимо. Искането на директора на дирекция „ОДОП“ С. за изменение на решението в частта за разноските е подадено извън срок по отношение на частта му, с която е оставена без разглеждане жалбата на дружеството, и като такова следва да бъде оставено без разглеждане като недопустимо. В тази част то е подадено след изтичане на 7-дневния срок по аргумент от чл. 248, ал. 1 ГПК, а именно на 21.01.2026 г.

1. Отговорността за разноски в съдебното производство е обективна, невиновна отговорност. Фактическият състав, при който тя се поражда, е съвкупност от следните юридически факти: неоснователно предизвикан правен спор, направени разноски за водене на делото по повод на този спор и съдебен акт в полза на страната, която претендира разноските.

2. Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, наименуван „изменяне на решението в частта за разноските“, „в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.“. Текстът разграничава две хипотези, свързани с промяна на вече постановен съдебен акт в частта му, с която е определена отговорността за разноски. Претенцията за разноски, макар и обусловена от разрешаване на повдигнатия спор, има относителна самостоятелност, тъй като отговорността за разноски не е правна последица, по която съдът дължи служебно произнасяне, а е въпрос, по който се произнася, след като бъде сезиран.

2.1. Допълване на съдебното решение като способ за неговото поправяне се предприема, когато то не съдържа произнасяне по целия въведен спорен предмет. Пропускът на съда да се произнесе по своевременно направеното от страната искане за разноски не се преклудира при липса на представен списък по чл. 80 ГПК, поради което и представянето на списък на разноските не е предпоставка за реализиране на допълване на решението в тази му част.

При това обективизираното от „Атлантик Форум“ ЕООД писмено искане е за допълване на постановеното решение в частта с разноските.

2.2. При втората хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК след като съдът е определил дължимите разноски, е налице искане от страната те да бъдат приведени в съответствие с нейното твърдение за осъществяването им, което искане не е за допълнително произнасяне, а за изменение в размера на вече присъденото.

Именно такава е искането на директора на дирекция „ОДОП“ С..

3. С решение № 904/08.01.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град е оставена без разглеждане жалбата на дружеството в посочена част, отменен е ревизионният акт за посочени данъчни периоди и е отхвърлена жалбата на дружеството за данъчен период месец април 2019 г.

С решение № 9206/09.03.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град е допусната поправка на очевидна фактическа грешка на решението, като в частта, с

която се отменя ревизионният акт, и в частта, с която се отхвърля жалбата на дружеството, е посочен и размерът на съответните лихви.

3.1. По отношение искането на „Атлантик Форум“ ЕООД:

Разгледано по същество, е от части ОСНОВАТЕЛНО.

Приложима е разпоредбата на чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК /в сила от 01.01.2016 г./, съгласно която „на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата“.

При направени изчисления се установи, че сборът от сумите в частта, в която жалбата е оставена без разглеждане, и сумите, за които не е признато право на данъчен кредит, ведно със съответните лихви, е равен на 27 298,81 лева. В случая жалбата, по която е образувано настоящото производство, е уважена в една нейна част – за сумата в общ размер от 22 248,88 лева, или 81,50 % от общия материален интерес - 27 298,81 лева.

Представени са доказателства за заплащане на държавна такса – сумата в размер на 50 лева. Следователно размерът на разноските, представляващи държавна такса, се определя по формулата 81,50 % от сумата в размер на 50 лева, а именно – сумата в размер на 40,75 лева или след превалутиране 20,84 евро.

По делото са представени договори за правна защита и съдействие – на л. 18, видно от който само единият управител упълномощава адв. Г. за изготвяне на жалба и процесуално представителство, въпреки че съгласно справка в Търговския регистър дружеството е представлявано от двамата управители заедно, като липсват дата на договора, размерът на договореното възнаграждение и начинът му на плащане; на л. 164, видно от който на 28.08.2025 г. и двамата управители сключват договор с адв. Г. за оказване на правна защита и съдействие, но отново липсват размерът на договореното възнаграждение и начинът му на плащане. Представен е и списък с разноските по чл. 80 ГПК, в който са включени сумите в размер на 50 лева /държавна такса/ и 6500 лева /адвокатски хонорар/.

Съгласно т. 1 от ТР № 6/2013 г. по т. д. № 6/2012 г. на ВКС „съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка“. В нито един от двата договора за правна защита и съдействие не е посочен размер на уговореното възнаграждение, какъвто е вписан в списъка по чл. 80 ГПК. Не е отбелязано и плащането на уговореното възнаграждение в брой, за да се приеме, че договорът има характер на разписка. В този смисъл и съдът не изменя вече обективизираната си воля, че претендираното адвокатско възнаграждение - сумата в размер на 6500 лева, не е доказано по основание и размер с договор правна защита и съдействие, и като такова не следва да бъде присъждано.

3.2. По отношение искането на директора на дирекция „ОДОП“ С. в допустимата му част:

Разгледано по същество, е ОСНОВАТЕЛНО.

Приложима е разпоредбата на чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК /в сила от 01.01.2016 г./, съгласно която „на ответника се присъждат разноси съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат“.

В този смисъл е правилно възражението на касатора, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи съгласно Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Както вече бе отбелязано, след направени изчисления се установи, че сборът от сумите в частта, в

която жалбата е оставена без разглеждане, и сумите, за които не е признато право на данъчен кредит, ведно със съответните лихви, е равен на 27 298,81 лева. При това, ако жалбата беше отхвърлена изцяло, размерът на дължимото юрисконсултско възнаграждение, щеше да се определи по правилата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. или сумата в размер на 2 834 лева.

В случая жалбата, по която е образувано настоящото производство, е отхвърлена в една нейна част, а именно – за сумата в общ размер от 3902,57 лева, или 14,30 % от общия материален интерес - 27 298,81 лева. Следователно, размерът на юрисконсултско възнаграждение се определя по формулата 14,30 % от сумата в размер на 2 834 лева, а именно – сумата в размер на 405,26 лева или след превалутиране 207,21 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на директора на дирекция „ОДОП“ С. за изменение на решение № 904/08.01.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, поправено с решение № 9206/09.03.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта относно разноските в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на „Атлантик Форум“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и е прекратено производството по делото.

ДОПЪЛВА решение № 904/08.01.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, поправено с решение № 9206/09.03.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта относно разноските, КАТО ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, със седалище в [населено място], да заплати на „Атлантик Форум“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „Л.“, [улица], представлявано от К. П. А. и А. К. А. /заедно/, сумата в размер на 20,84 евро, представляваща направените по делото разноски.

ИЗМЕНЯ решение № 904/08.01.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, поправено с решение № 9206/09.03.2026 г. по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта относно разноските, КАТО

УВЕЛИЧАВА размера на юрисконсултското възнаграждение, което „Атлантик Форум“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „Л.“, [улица], представлявано от К. П. А. и А. К. А. /заедно/, е осъдено да заплати на Национална агенция за приходите, със седалище в [населено място], от 12,78 евро на 207,21 евро.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО В ЧАСТТА МУ, с която молбата на директора на дирекция „ОДОП“ С. за изменение на решението в частта с разноските се оставя без разглеждане, подлежи на обжалване с частна жалба, подадена в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България чрез Административен съд – София-град съгласно чл. 248, ал. 3 ГПК.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: